t Gehaim van Moesie Mous

'n Joar of tieneleden woonde ik in n ofge ankt knienhok. In n dörp hier nait zo hail wied vandaan,' zee Moesie Mous. Hai wees oa n kerktorentje tussen bomen. 'n Dörp mit n klaaine superrnaark mit grode plakkoaten veur de roeten. n Visboer en n petatkroam ... en n olderwets kefee. En nog n aigen postketoor en ook nog mit n aigen börgmeester.
Op n dag kreeg de börgmeester veziede van n belangrieke Amerikaanse fotograaf. Dij wol foto's van t dörp moaken veur n Amerikaanse kraande.
'Typical Dutch hierzoot,' zee dij punker mit zien stiekelkuuf. Hai keek in t ronde en snoof de mizzelocht op. Wat zagedermaal u ut in zien kroeze bezoen vol paalmbomen! Mor de börgmeester vertraauwde hom vrumd genogt. Hai gaf hom taustemmen om ale foto's te moaken dij e moaken wol. Vrijhaid zat dus veur dij fotograaf.
Op n zunnege dag was ik in sloap valen bovenop mien knienhok. Inains wuir ik wakker van n vrezelke stem. n Geknaauw en geknortje van jewelste, t heurde naargens noar.
'I don't believe it!!!!' ruip dij fotograaf mit wel vaar uutrouptaikens en n mondvol kaauwgom tegen zien helper. 'I don 't believe it!!!!'
Dat betaikent, ik leuf der gain spier van! Afijn, ik wol votrunnen. Op t zulfde ogenblik greep n grode rode Amerikaanse haand mie bie mien nekvel. En hai kneep zo stief dat ik mie mit gain meugelkhaid bevrijden kon. Hai pakde n MacDonald-pude tou zien auto uut en stopde mie rnaank van ales en nog wat. Ik dochde da'k dood ging.'
'Gain wonder,' zee Sibke.
'Stil, Sibke,' zee opa Mollebone.
Moesie Mous nam zien zunnebrille of en veegde zok over zien ogen.
'En do u,' Moes ie Mous keek nait aal te vrolek, 'en do u ging ik noar Amerikoa. Mit v laigmesien! Ik heb der sikkom niks van zain, want ik zat nog aal in dij mizzelke pude. t Was der benaauwd en waarmen ainzoam ... ent rook der noar petat. En wat wol dij man mit mie. Ik kon niks opbedinken, dat is ja logisch.
Wie kwammen aan in Nij Jork. Doar namwen aander vlaigmesien noar Hollywood, de grode filmstad. En nou zel joe der wel n lichie branden goan. Dij Amerikaan zag in mie n filmster. Ik vroag mie nou nog ieder dag of woar dij man zien verstand haar. Ook op foto zet en mishottjed zeker. Afijn, ik zol dus filmster worden. Nou heb ie aalmaal wel ais heurd van Miekie Mous. Wel zol dat nait hebben. Dat is zo'n lolleg moesie in zo'n eelske taikenfilm. En ik mos in zo'n film zien bruier verbeelden. Moesie Mous en Miekie Mous! Dat leek dij manlu n geslaagde kombinoatsie tou. J oa, t wordt aal wonderlieker. Mor ie kinnen wel begriepen wat veur verdrait ik do ar van had heb. Goud, ik wuir dus noar dij studio's brocht. Tegen mien wille! En doar luip n man rond dij Wolt haitde ofzo.
'Hier is n mous,' zee dij fotograaf. Hai reet mie tou dij pude uut. 'Kiek.'
'Okee,' zeeWolten dee mie n dikke zunnebrille op. 'Loat hom mor ais wat speulen.'
Hai zetde n poar vedde krietstrepen op de vlouer. En n poar hoge holten dingen, stelloages zeg mor, liek overinde op n soort van teneel. En dou ruip e:
'Plee!'
Onfesounlek, mor ik kin t ook nait helpen. Ik wos nait wat k doun mos, vinjet vrumd? Ik luip mor watint ronde. Van links noar rechts en weeromme. Van veuren noar achtem en weeromme. Ze gavven mie aanwiezens, mit aarms en bainen en van zus en van zo. Ik mog volstrekt nait over dij krietstrepen komen. Ieder moal vergat ik dat sikkom. Ik mos mien etensstamper n moal omhoog

doun, dermit zwaaien. En laggen ... laggen om,joa om wat aiglieks ... n Moal koppeltjeboiten.
Afijn, aal mit aal niks vanzulf. En zai mor van ale kanten van dij filmdingen op mie richten. En dij dingen snorden as aikebomen in de störm. Dou ze aal heur filmplaatjes kloar haren, bleek, en nou nait laggen, dat mien etensstamper aingoal boeten beeld valen was. En om dij etensstamper was heur t juust begund! Snap je? Duvels wazzen ze. Ze kregen roezie mit nander, t leek wel n bokswedstried. En mie gooiden ze boetendeure.
'Vot!' ruipen ze. 'Vot! Doe bist gain filmster. Doar wil wie ons go ie geld nait aan verknapbuzzen.'
En ikke runnen zo haard as ik kon. Noar t vlaigveld. Mor dou begunde d'ellinde eerst goud! Ik heb in wel tien verschillende vlaigmesienen zeten veur k de goie haar. n Vlaigmesien is ja gain bus ... Int leste landde ik in Nij Jork. Lopens heb ik de hoaven opzöcht. Mien poten wazzen sikkom versleten. Mor gelokkeg, der lag n di.lcke vrachtboot kloar. t Leek wel of e doar veur mfe lag. Ikke derin. Drij weke laank heb k zeezaik west. Matrozen juigen achter mie aan mit stokken ... Mit emmers woater, mit moezegif en mit van ales en nog wat. Mor k heb tred. Aal mit aal bin ik, noa n joar raaizen en trekken, hier weer beland. Mien knienhok lag op mishulde en dou bin ik hier hingoan. En ze kriegen mie hier mit gain tien peerden weer vandoan.'
Noa dit trieste verhoal wozzen de vrunden nait recht wat te zeggen. Wat n oaventuur! n Treureg oaventuur, mor toch n oaventuur.
'Kinst op ons steun reken,' zee Appie in t leste.
'Zeker!' ruipen z'aalmoal.
'Bedankt,' zeeMoesie Mous dankboar.
'Wat is typical Dutch?' vruig Sibke.
'Echt Grunnegs,' zeeMoesie Mous.
Do u gingen ze om beurten lutje Pummel helpen, dij leren mos mit heur handstokje te lopen. Ze haren der d'hail dag waark mit.
Opa Mollebone was old en haar zulf zere bainen. Zere olle bainen. Hai hof nait mithelpen. In d' schare van de flat trok e aan zien piebe en bedochden mooi verhoal veur soavends. Opa Mollebone gunde zien vrunden veul en zeker n mooi verhoal.
Revelkoare en Proatjeboksem vertrokken stiekom deur d' achterdeure.
Ze kondent nait wachten om lutje Pummel te helpen. En soavencts loat kwammen ze der even stiekom weer in.
En zo dee elk toch wat...

Auteur: Gré van der Veen
Uit: De Siberische Kou (1990)